

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **F., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného JUDr. Z. M., advokátkou so sídlom v B., proti žalovanej **U.**, so sídlom v B., IČO: X., **o zaplataenie 32 706,73 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 15 C 55/2010, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22.2.2011 sp.zn. 5 Co 302/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 19.5.2010 č.k. 15 C 55/2010-118 konanie v časti žalovanej istiny 32 706,73 eur z dôvodu späťvzatia žaloby po tom, čo žalovaná túto sumu zaplatila, zastavil (§ 96 O.s.p.); žalobcovi vrátil súdny poplatok za žalobu vo výške 274,91 eur. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 14,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 6 058,49 eur od 25.11.2007 do 21.11.2008, zo sumy 8 040,05 eur od 29.11.2007 do 21.11.2008, zo sumy 3 126,75 eur od 30.11.2007 do 21.11.2008, zo sumy 7 299,89 eur od 30.11.2007 do 21.11.2008, zo sumy 1 371,81 eur od 30.11.2007 do 21.11.2008, zo sumy 1 889,27 eur od 01.12.2007 do 21.11.2008, zo sumy 2 129,36 eur od 01.12.2007 do 21.12.2008, zo sumy 689,44 eur od 02.12.2007 do 21.11.2008, zo sumy 1 045,29 eur od 05.12.2007 do 21.11.2008, zo sumy 182,75 eur od 05.12.2007 do 21.11.2008, zo sumy 873,65 eur od 05.12.2007 do 21.11.2008, ako aj nahradiť trovy konania v sume 1 570,35 eur na účet advokátky žalobcu, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žaloba v časti príslušenstva pohľadávky, je čo do základu aj výšky dôvodná. Mal za preukázané, že

pohľadávka žalobcu a dlh žalovanej vznikli z ich záväzkových vzťahov (kúpnych zmlúv) v rámci výkonu ich podnikateľskej činnosti; žalobca (predávajúci) vykonával veľkoobchodnú a veľkodistribučnú činnosť s farmaceutickými výrobkami a zdravotníckym materiálom, žalovaná (kupujúca) ako štátna príspevková organizácia v rámci týchto zmluvných vzťahov uspokojovala verejné potreby (poskytovanie zdravotnej starostlivosti občanom vo verejnom záujme). Takto vzniknuté záväzkové vzťahy medzi účastníkmi konania posúdil podľa § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka a nárok žalobcu na príslušenstvo pohľadávky podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom do 31.12.2008. Vzhľadom na to, že úroky z omeškania neboli medzi účastníkmi upravené dohodou dospel k záveru, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania sadzbou o 10 % vyššou akou bola najvyššia zákonom prípustná sadzba, v súlade so zákonom. Žalobe preto v tejto časti vyhovel.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovanej rozsudkom z 22.2.2011 sp.zn. 5 Co 302/2010 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozsudku uviedol, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil. K rozpornému tvrdeniu účastníkov ohľadne charakteru vzťahu medzi nimi (obchodnoprávny alebo občianskoprávny) uviedol, že aj podľa jeho názoru záväzkovo-právny vzťah účastníkov kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bolo dodanie liekov a zdravotníckych pomôcok žalovanej, ktorá ako verejne dostupný poskytovateľ ústavnej zdravotnej starostlivosti realizuje lekárenskú starostlivosť, je vzťahom obchodnoprávnym spadajúcim pod ustanovenie § 261 ods. 2 Obchodného zákonníka. Súd prvého stupňa preto správne žalobcovi z jednotlivých dlžných súm priznal úrok z omeškania vo výške 14,25 % ročne podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1, 2 O.s.p. a žalobcovi ich náhradu nepriznal z dôvodu, že hoci žalobca si náhradu trov odvolacieho konania uplatnil, ich výšku v zákonom stanovenej lehote nevyššiel.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie, v ktorom namietala, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) tým, že odvolací súd nesprávne postupoval, keď vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania. Podľa jej názoru v predmetnej veci išlo o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, keďže rozhodovacia prax odvolacieho súdu je vo veciach, založených na tých istých skutkových okolnostiach, pri posudzovaní právnej kvalifikácie právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, rozdielna.

Nesúhlasila s právnym názorom odvolacieho súdu, keď daný právny vzťah posúdila ako obchodnoprávny; mala za to, že ide o vzťah občianskoprávny. Z uvedených dôvodov žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dovolanie nie je v danom prípade procesne prípustné. Rozsudok odvolacieho súdu považoval za vecne správny a navrhol dovolanie zamietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

V prejednávanej veci dovolanie nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 o.s.p.). Nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a ani o potvrdenie rozsudku, súdu prvého stupňa,

ktorým vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie žalovanej nie je preto podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Jej dovolanie by mohlo byť procesne prípustné, len ak by v konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozsudok, došlo k procesnej vade uvedenej v § 237 O.s.p. Povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa z tohto dôvodu neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či v konaní nedošlo k procesnej vade v zmysle § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd však žiaden dôvod prípustnosti dovolania v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia nezistil.

K námietke žalovanej, že v konaní jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 písm. a/ O.s.p. treba uviesť, že oprávnenie založiť prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, proti ktorému by inak dovolanie nebolo prípustné, zveruje ustanovenie § 238 ods. 3 O.s.p. odvolaciemu súdu. Táto možnosť pripustenia dovolania je vyhradená len pre riešenie otázok zásadného právneho významu. Posúdiť, či vo veci ide o riešenie takejto otázky (právnej otázky), prislúcha výlučne odvolaciemu súdu. Občiansky súdny poriadok nezakladá procesné právo účastníka konania na rozhodnutie o návrhu na vyslovenie prípustnosti, a to ani v prípade, že by boli splnené predpoklady pre postup podľa uvedeného ustanovenia. Odvolací súd nie je povinný rozhodnúť o návrhu účastníka konania na vyslovenie prípustnosti dovolania, a ak odvolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku prípustnosť dovolania nevysloví, nemá povinnosť v odôvodnení rozhodnutia ani odôvodňovať, prečo tak neurobil a dovolací súd nie je oprávnený skúmať, či inak ide o vec zásadného právneho významu (porovnaj tiež R 38/1993).

Žalovaná preto neopodstatnene namietala, že odvolací súd tým, že vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil prípustnosť dovolania, zaťažil konanie vadou uvedenou v § 237 písm. f/ O.s.p.

Vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli spôsobilé založiť ani právne závery, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 O.s.p., pretože právnym posudzovaním súd nemôže založiť žiadnu procesnú vadu, ktorá je uvedená v tomto ustanovení. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenia žalovanej o nesprávnom právnom posúdení veci boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalovanou vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie žalovanej procesne neprípustné. Dovolací súd preto jej mimoriadny opravný prostriedok odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie neprípustné.

V dovolacom konaní procesne úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovi však nepriznal náhradu trov konania, lebo jeho advokátka nepredložila plnomocenstvo, z ktorého by bolo zrejmé, že je oprávnená zastupovať žalobcu, v mene ktorého sa vyjadrila, aj v dovolacom konaní.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. januára 2012

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová